

PODACI O PREDMETU

(IT-95-5/18)

RADOVAN KARADŽIĆ

RADOVAN KARADŽIĆ	
	Jedan od osnivača Srpske demokratske stranke (SDS); predsjednik SDS-a do 19. jula 1996. kad je podnio ostavku; predsjedavajući Savjeta za nacionalnu bezbjednost takozvane Srpske Republike Bosne i Hercegovine (kasnije Republike Srpske "RS"); predsjednik tročlanog Predsjedništva RS-a od dana njegovog osnivanja 12. maja 1992. do 17. decembra 1992., a nakon tog datuma jedini predsjednik Republike Srpske i vrhovni komandant njenih oružanih snaga do jula 1996.
Optužnica	Prvobitna: 25. jul 1995.; operativna optužnica: 19. oktobar 2009.
Uhapšen	21. jul 2008.
Prebačen na MKSJ	30. jul 2008.
Izjašnjavanje o krivici	3. marta 2009. nije se izjasnio o krivici, u njegovo ime je uneseno da se ne osjeća krivim
Početak suđenja	26. oktobar 2009.
Završne riječi	29. septembar – 7. oktobar 2014.
Presuda Pretresnog vijeća	24. marta 2016. osuđen za genocid, zločine protiv čovječnosti i kršenja zakona i običaja ratovanja
Kazna	40 godina zatvora

OPTUŽNICA

Dvije tačke za genocid (tačke 1 i 2)

Pet tačaka za zločine protiv čovječnosti

- Progoni (tačka 3)
- Istrebljivanje (tačka 4)
- Ubistvo (tačka 5)
- Deportacija (tačka 7)
- Nehumana djela (prisilno premještanje) (tačka 8)

Četiri tačke za kršenja zakona ili običaja ratovanja

- Ubistvo (tačka 6)
- Terorisanje (tačka 9)
- Protivpravni napadi na civile (tačka 10)
- Uzimanje talaca (tačka 11)

Navodna odgovornost optuženog

U optužnici se navodi da Radovan Karadžić snosi individualnu krivičnu odgovornost u skladu s pravilom 7(1) Statuta Međunarodnog suda po gore navedenim tačkama, između ostalog, kroz svoje učešće u nekoliko udruženih zločinačkih poduhvata (UZP).

U optužnici se navodi da je najkasnije od oktobra 1991. do 30. novembra 1995., Karadžić učestvovao u UZP-u koji je

imao za cilj trajno uklanjanje bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja u Bosni i Hercegovini na koja su bosanski Srbi polagali pravo.

Dalje se navodi da je od aprila 1992. do novembra 1995., Karadžić učestvovao u UZP-u da se pokrene i provede kampanja snajperskog djelovanja i granatiranja civilnog stanovništva Sarajeva, čiji je cilj bio širenje terora među civilnim stanovništvom.

Osim toga, u optužnici se navodi da je počevši od dana koji su neposredno prethodili 11. julu 1995., pa sve do 1. novembra 1995. godine, Karadžić učestvovao u UZP-u eliminisanja bosanskih Muslimana u Srebrenici, i to ubijanjem muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i jednog dijela starijih muškaraca iz tog područja.

I naposljetku, navodi se da je tokom maja i juna 1995. godine, Karadžić učestvovao u UZP-u uzimanja pripadnika Ujedinjenih nacija kao talaca kako bi se NATO prisilio da se uzdrži od vazdušnih napada na vojne ciljeve bosanskih Srba.

Karadžić se takođe tereti kao nadređeni u skladu s članom 7(3) Statuta za zločine navedene u optužnici, između ostalog, jer je znao ili imao razloga da zna da se snage pod njegovom efektivnom kontrolom spremaju da počine zločine ili da su ih već počinili, a nije preduzeo mjere da spriječi činjenje zločina ili da kazni počiniocima tih zločina.

SUĐENJE

Suđenje je počelo 26. oktobra 2009. Nakon Karadžićevog odbijanja da se pojavi u sudnici, 5. novembra 2009., Vijeće je donijelo odluku u kojoj je konstatovalo da je optuženi "u znatnoj mjeri i uporno opstruirao pravično i ekspeditivno vođenje suđenja protiv njega", i na taj način stekao uslove za imenovanje branioca koje je utvrdilo Žalbeno vijeće u predmetu *Milošević*. Vijeće je stoga naložilo sekretaru Suda da imenuje branioca koji će se pripremiti da zastupa Karadžićeve interese na suđenju i naložilo je da se suđenje nastavi u ponedjeljak, 1. marta 2010. Vijeće je nadalje izjavilo da će Karadžić nastaviti da zastupa samog sebe, između ostalog i tako što će se baviti pitanjima koja će se svakodnevno pojavljivati i dalje se pripremati za suđenje, ali da, "ako optuženi i dalje bude odsutan u nastavku suđenja u martu, ili ako se bude ponašao na bilo koji drugi način koji ometa pravično i ekspeditivno vođenje suđenja, izgubit će pravo na samozastupanje, neće više imati pravo na pomoć dodijeljenog tima odbrane, a imenovani branilac će preuzeti odbranu kao dodijeljeni branilac."

Richard Harvey je imenovan braniocem optuženog 19. novembra 2009.

Optuženi je iznio svoju uvodnu riječ 1. i 2. marta 2010.

Tužilaštvo je počelo izvoditi svoje dokaze 13. aprila 2010, a završilo 25. maja 2012.

Dana 28. juna 2012., Pretresno vijeće je donijelo usmenu odluku u skladu s pravilom 98bis odbacivši zahtjev za oslobađanje od optužbi po deset tačaka optužnice, ali je prihvatilo zahtjev optuženog u odnosu na tačku jedan optužnice po kojoj se teretio za genocid za zločine počinjene od marta do decembra 1992. godine u nekoliko opština u Bosni i Hercegovini.

Tužilaštvo je podnijelo žalbu na oslobađajuću presudu po tački 1, a 17. aprila 2013. održana je rasprava po žalbi. Dana 11. jula 2013., Žalbeno vijeće je poništilo odluku Pretresnog vijeća i vratilo tačku 1 optužnice kojom se optuženi tereti za genocid.

Izvođenje dokaza odbrane počelo je 16. oktobra 2012. i proglašeno je završenim 1. maja 2014.

Izvođenje završnih riječi je održano od 29. septembra do 7. oktobra 2014.

PRESUDA PRETRESNOG VEĆA

Presuda je izrečena 24. mart 2016. Radovan Karadžić je proglašen krivim za genocid, zločine protiv čovječnosti i kršenja zakona i običaja ratovanja koje su počinile srpske snage tokom oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini (BiH), od 1992. do 1995. Izrečena mu je kazna od 40 godina zatvora. Osuđen je za genocid počinjen na području Srebrenice 1995. godine i za progon, istrebljenje, ubistvo, deportaciju, nečovječna djela (prisilno premještanje), terorisanje, protivpravne napade na civile i uzimanje talaca.

Oslobođen je krivice po optužbi za genocid u drugim opštinama u BiH tokom 1992. godine.

Konkretno, na osnovu individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda), Radovan Karadžić je proglašen krivim za:

- Genocid
- Progone (zločini protiv čovječnosti)
- Istrebljivanje (zločini protiv čovječnosti)
- Ubistvo (zločini protiv čovječnosti)
- Ubistvo (kršenja zakona ili običaja ratovanja)
- Deportaciju (zločini protiv čovječnosti)
- Nehumana djela - prisilno premještanje (zločini protiv čovječnosti)
- Terorisanje (kršenja zakona ili običaja ratovanja)
- Protivpravne napade na civile (kršenja zakona ili običaja ratovanja)
- Uzimanje talaca (kršenja zakona ili običaja ratovanja)

Kazna: 40 godina zatvora

STATISTIČKI PODACI

Broj sudskih dana	499
Broj svjedoka tužilaštva	337
Broj dokaznih predmeta tužilaštva	6671
Broj svjedoka odbrane	248
Broj dokaznih predmeta odbrane	4807
Broj svjedoka koje je pozvalo Vijeće	3

Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju
Stupite u kontakt sa Službom za medije MKSJ-a na press@icty.org Pratite MKSJ na [Facebooku](#) i [Twitteru](#)